

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Skiændige Judas, som fandt det uhyre

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Skiændige Judas, som fandt det uhyre", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 435. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid124066/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

8 Laae Du under Moder-Hjerte,
Har Du diet Moder-Bryst,
Kiender Du og Kvindens Smerte,
Kvinde-Hjertets Liv og Lyst!
O, *Marias* Søn, du Bolde,
Døm mig ei med Læber kolde!
Skjul mig i din Kiærlighed!

No. 212. *)

- 1 *Skændige Judas*, som fandt det uhyre,
Ikke at skionne paa Salven hin dyre,
Skatted du den Uskatteerlige da?
Solgde du Ham for de tredive Penge,
For at de Fattige skulde ei trænge?
Store Guds Under, vi maae svare Ja;
Dog sagde jo Han, som i Hjertet os seer:
O, vee ham, den Niding, som gjør at det skeer!
- 2 *Skændige Judas*, som saac for dit Øie
Kvinden for *Sandhed* til Jord sig nedbøie,
Kysse Hans Fødder saa hange og bly,
Du vil, med *Falskhedens Fyrste* forbunden,
Kysse din Ven og din Herre paa Munden,
Af dit Bekiendskab og Trædskheden kry!
Hil være dig, Mester! uskyldig det lød,
Ham ønsked til Lykke, indvied til Død!
- 3 *Skændige Judas*, som drak af Hans Bæger,
Aad af det Brød, som vor Sjæl vederkvæger,
Du Ham forraadte! O Helvedes Skam!
Han vilde ydmyg dig Fødderne tvætte,
Du med din Falskhed den Rene besætte,
Skyde med Kysset al Skylden paa Ham!

*) Efterligning af de Græske Vers om Judas.

Til Falskhedens Skam, men til Sandhedens Ære,
O store Guds Under! Han vilde den bære!

4 *Skændige Judas*, som Kiærligheds-Tegnet
Havde paa Sandhedens Værste beregnet,
Tænkte at skuffe Alvidenhed selv!
Meensvorne Biskop! forræderske Pave!
Du maatte ønsket, med Steen til din Krave,
Før du var sænket i dybeste Elv!
O, Sjælens Frelser! Dig anraabe vi:
Fra *Falskhedens* Afgrund os Alle Du frie!

No. 213. *)

Søn var Judas af de Øgle-Unger,
Som bagtalde Gud med deres Tunger,
Mens Hans *Manna* var i deres Mund,
Thi, med Himmel-Brødets Smag i Munden,
Gik han ud med Dragen fra Afgrunden,
Solgte Herren i den samme Stund!
Lad os Du, som Mennesket har skabt,
Med Umennesket ei gaae fortabt!

No. 214. **)

For at dømme Verdens Dommer,
Raadet hurtig sammenkommer!
Han som dømmer paa sin Dag
Baade Levende og Døde,
Skal nu, uden Skyld og Sag,
For Pilati Domstol møde!
Vantro rækker Ulov Haand,
Lægger Retfærd selv i Baand!

*) Et Græsk Vers.

**) Ligeledes.